

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

CANTHARIDUM HISTORIA,
OPERATIONE, ET USU,

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

JOHANNES CARSON, A. B.

PHILADELPHIENSIS.

Prid. Id. Junii, hora locoque solitis,

EDINBURGI;

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M, DCC, LXXVI.

RECEIVED OF MEDICAL

1870

OFFICE OF THE

SECRETARY OF THE

NAVY

WASHINGTON

DECEMBER 10 1870

TO THE

NAVY

DEPARTMENT

WASHINGTON

DECEMBER 10 1870

TO THE

NAVY

DEPARTMENT

WASHINGTON

DECEMBER 10 1870

TO THE

NAVY

DEPARTMENT

WASHINGTON

DECEMBER 10 1870

TO THE

NAVY

DEPARTMENT

WASHINGTON

DECEMBER 10 1870

TO THE

NAVY

DEPARTMENT

WASHINGTON

DECEMBER 10 1870

TO THE

NAVY

Viro dignissimo
JOANNI REDMAN, DE PHILADELPHIA, M. D.

Patriae, ob insignem in Medicina
Peritiam, qua plurimis sanitatem
Restituit;

Et quod virtus ejus ea est,
Ut omnibus utilis existat
Carissimo:

Mihi certe, qui apud eum
Studium medicinae inchoavi,
Et consilia ejus vere paterna,
Praeceptaque medica excellentissima;
Gratus recorder,
In honore et deliciis
Semper habendo:

Ut et
Reverendo admodum viro
JACOBO DAVIDSON, Humanitatis
In academia Philadelphienfi
Professori dignissimo,

Non minus summa vitae integritate,
Singularique morum condecencia,
Quam omnium cognitione
Utilium aut pulchrorum,
Insigni:

Honestissimo demum juveni
JOANNI CRAIG,
Nec non

Fratri ejus charissimo
GULIELMO CRAIG,
ARMIGERIS,

Quorum amicitia est mihi simul
Et decori,

Et stabili felicitati;
Sequentem dissertationem, qualiscunque est, lubens

D. D. D.
AUCTOR.

Vino dignissimo
JOANNI REDMAN, de Philadelphia, M.D.
Patriae, ob insignem in Medicina
Peritiam, per plura annorum
seculum;

Ei quod virtus eius est,
Ut omnibus utilis existat
Carissimus;

Mini caris, qui apud eam
Scientiam medicamque
In consilio eius vere patens,
Præceptaque medica excellenter
Ceteris recorder,
In honore et delictis
Semper habendo;
Ut et

Reverendo admodum viro
JACOBO DAVIDSON, Philadelphien
In academia Philadelphien
Professione dignissimo,

Non minus summae vires integritate
Singularem morum condicione,
Quam omnium cognitione
Utilium non paucorum,

Idcirco
Honorisque decemur gratiam
JOANNI CRAIG

Non solum charissimus
Filius
GULIELMO CRAIG
AMICIS
Quorum societas est desideranda
Et honoris

Et saluti testatur
Inveniam dilectum, peritiamque eius
D. D.
AUGUSTO R.

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

CANTHARIDUM HISTORIA;

OPERATIONE, ET USU.

EX quo tempore ars medica originem traxit, et ad formam, ordinem, et methodum, redacta est, nil magis in praxi usurpatum, nil acrius apud medicos disputatum, quam cantharidum usus.

Hanc ego materiam selegi sequenti sermone illustrandam; nec id quidem eo suscepi, quod novi quidvis statuere liberet; aut cantharidum operationem accuratius delineare prae me ferrem; quod, si sperarem, post insignes in hac re auctorum labores, arrogan-

A

tiae

tiae foret indicium, minime mihi condonanda.

Labor igitur hic susceptus in eo totus ponitur, ut quae huc usque hac in re sententiae invaluerunt, eas quam diligentissime explicemus; et quod vero similis visum fuerit, id, exploratis effectibus, accuratius perpendamus, et fusius illustremus.

Ab Hippocratis seculo ad nostram usque aetatem, vix ullum medicamentum reperitur, quod auctorum variis ideis, et sententiis, non fuerit subiectum; et materia medica, utut incrementis haud ita exiguis, et iustiore ratiocinio aucta, magna tamen obscuritate etiamnum involvitur. Iphis salutiferae artis in cunabulis, anatomia et physiologia aut parum cognitae, aut negligenter cultae, sperandum haud erat, medicamentorum vires et operationes dilucide explicatum iri.

Nostro quidem seculo, repetitis experimentis, et regulis certis insigni, quum animalis structura et corporis machina clarius innotuit, quum ad scientiae perfectionem, quantum

quantum pro obscuro rerum liceat, jam accessimus; semper tamen litibus et obscuris dubitationibus premitur medicina. Vereor quidem ne iisdem semper difficultatibus laboremus, donec quaedam animalis oeconomiae vires et facultates, nos adhuc latentes, clariorem in lucem prodierint.

Ut hanc igitur materiam distincta quadam methodo et ordine prosequar: Medicamenti hujus historiam tradendam censeo; tum ad modum quo vires suas in corpus exerat animi advertam; et denique morbos considerando, in quibus easdem applicare utile sit, sermonem concludam.

Cantharides insecta sunt generis volatilis fere consimilia.

Magnitudine et colore multum inter se differunt; sed vulgo non excedunt dimidiam pollicis partem, superiore corporis parte viridi splendent colore, flavo aureo et caeruleo interperso.

Regionibus vicino sole calentibus frequentiores nascuntur; in Hispania, nempe, Italia, et partibus Galliarum in meridiem spectantibus.

4 DE CANTHARIDUM

tibus. Ex fruticum et arborum foliis plerumque colliguntur, et, aceti fumo enecata, in solis radiis exsiccantur. Meliora hujus generis infecta, et amplioris corporis, ex Italia advehi dicuntur. Seligenda sunt recentia, integra, sordibus et pulvere, quantum fieri potest, libera et expurgata. Haec infecta nasci feruntur e vermibus in spongiosis arborum et fruticum partibus exortis.

Cantharides parum habent odoris, nisi earum major sit copia, tum languido et ingrato odore nares afficiunt; caute gustata levi quadam acredine videntur praedita. Cuti applicata adurunt, inflammationem et vesicas excitant. Cantharidum praeparationes paucae admodum sunt, et simplices; nec unquam fere, nisi in tincturis, unguentis, et emplastris, adhiberi solent; ut in Dispensatoriis Londinensi et Edinburgo praescriptum.

Inter auctores parum convenit, cuinam animalculi parti vis insita sit.

Alii in capite, et cruribus, hanc positam arbitrantur; alii in sale quodam caussico, quo haec infecta abundant; alii demum in spiculis,

lis, qui ope microscopii in cruribus deprehendantur, quibus veluti urticarum foliis vesicae in cute excitantur. Urticae enim, ejusdem generis spiculis instructae, si cuti applicatae fuerint, calorem et urendi sensationem excitant. Ab analysi chemica constare videtur, nullam earum partium, in quas resolvuntur actione ignis, vim vesicas in cute excitandi possidere.

Sed cantharidum potestates impertiri possunt, et spiritui vini rectificato, et aquae ebullienti, quorum priori vividam flavescentem tribuit colorem, alteri fuscum, aut subnigrum, quorum extracta cuti applicata vesicas facillime excitant.

Haec insecta saepissime ab Hippocrate ore sumi praescriptum; nusquam vero ad vesicas excitandas.

Aretaeus primus hujus rei mentionem facit, et, externam earum applicationem suadens, earum usum maxime probat in epilepsiae cura.

Galenus tradit unguenta, et emplastra, ex his confecta, in calvitie, pruritu, et aliis hujusmodi,

6 DE CANTHARIDUM

hujusmodi, plurimum prodesse. Sed, si Le Clerc credere velimus, hanc medicinam in plerisque morbis vel minime fecit, vel, ipso teste, periculosissimum judicavit.

Graeci post Galenum, ad alia segnes, hanc quoque materiam penitus neglexerunt.

Nequaquam *Arabes* hac in re consulas. Nam, quamvis novarum rerum cupidi, et nova semper in re medica tentantes, hac tamen in re Graecorum vestigiis inhaerentes, nihil ab his discrepans in lucem ediderunt.

Apud *Latinos* etiam Cantharides in parvo pretio sunt habitae; nec *Celsus* ipse synapismorum, alias amantissimus, has in praxi sua adhibuisse visus est.

Plinius docet, cantharidum unctionem utilem esse leprae, vermiculis subter cutem natis, et telis e vulnere extrahendis.

Scribonius Largus easdem magnopere collaudat, cerato admixtas, ad cicatrices admo-
vendas.

In supra dictis tantum casibus veteres cantharidibus utebantur, exterius cuti adhibitis. Post literas et scientias restitutas, hae etiam

rarissime, nec sine maxima cautela, usui et praxi subiciebantur.

Hollerius, vir summi ingenii, et auctor dignissimus, qui floruit anno circiter 1562, primus cantharides externe liberius cuti applicavit. In lethargo sic applicatus prodesse asserit, nec non in sciaticis et arthriticis doloribus. Hemicranium, aliosque capitis morbos, his feliciter in quibusdam casibus submoveri testatur. Illis tamen temporibus applicationi earum a plerisque obstitum, quia virulenta qualitate eas esse praeditas judicabant, et deleterios effectus edere.

Adolphus Occo, qui floruit anno circiter 1560, huic opinioni adeo favebat, ut aperte assereret, si vel manibus contractentur, vel in ipsis gerantur oculis, sanguinis inde mictus oriri possit. His monitis, medici diu cantharidum usu vel prorsus abstinerunt, vel parce admodum, et summa cum cautela et tutamine, eum interdum admiserunt.

Hac ratione, de quo scribimus medicamen prorsus sepultum, et neglectum jacuit, usque

8 DE CANTHARIDUM

ad annum 1570, cum pestis horribilis Venetas Pataviamque vastavit.

Hieronimus Mercurialis, qui hanc fuse accurateque descripsit, inter omnia tentata remedia, vel ad morbum praecavendum vel depellendum, cantharides maxime conducere dicit. Tempus vero quo de cantharidibus dijudicatum erat, non multo post intervenit. Anno 1590, Pesauri pestis erupit, ita ut Urbinantium dux universos scholae Patavianae medicos consulendos censuerit, quo melius invalescenti malo occurreretur; sed iis inter se de remedium vesicantium praesertim commoditate dissentientibus.

Hercules Saxonia, ut sententiam suam tueretur, quatenus ad febres pestilentes curandas pertineat, disputationem edidit. Hinc tanta de ea re turbae coortae sunt, ut summa medicorum dissensione certaretur. Adversarium agmen duxit *Alexander Masfarias*; acriter vesicantia impugnavit, tum quod aemulatione quadam ductus Saxoniam, utpote aetate minorem, non tulerit, tum

‘tum quod nisi in veterum vestigiis stare
 ‘voluit; quid autem melius ab homine sene
 ‘praejudicatisque opinionibus occupato spe-
 ‘randum, qui se cum *Galeno* malle errare,
 ‘quam cum recentioribus vera sentire glori-
 ‘atus est?

‘Sed omnia quae contra disputatus est,
 ‘refutavit *Saxonia*, libellis tribus, de vesican-
 ‘tium usu editis; et, ab hoc itaque tempore,
 ‘consuetudo invaluit, ut inter vesicantia
 ‘*cantharides* principem locum tenerent,
 ‘et hodiernum etiam in omnibus fere mor-
 ‘bis earum usum ubique fere periclitantur;
 (Friend, *De Vesicant.*)

Cum nihil magis scientiae finibus dilatan-
 dis expediat, quam apud doctos contentio,
 ad medicorum forsan controversias referre
 oportet scientia qua hujus rei tandem
 potiti sumus. Quantumvis autem in praxi
 jam universim his insectis utimur, harum
 tamen vires et operandi modus extra dubi-
 tationem non ponuntur; vel, ut verius loquar,
 humanae mentis investigationem superare

prorsus videntur, nec quibus in morbis aptius adhibendae sunt facile judicare licet.

Tradita jam cantharidum historia, et earum usu progressuque ab Hippocratis tempore huc usque consideratis, progrediendum est ad vires et operandi modum quo sese in corpus exerant.

Effectus qui ex his infectis corpori admotis vulgo oriuntur, ad tria capita sunt referenda, nempe, ad facultatem *stimulantem*, *evacuantem*, vel *antispasmodicam*, quas facultates seorsim, et, quantum fieri potest, dilucide perpendamus. Sed, antequam ad has progrediamur, haud alienum erit, sententiam quandam praemittere quae apud quosdam invaluit.

Sunt qui cantharidum operationem ad corporis ipsius fluida referunt, quasi harum substantia, in systema humani corporis introducta, sanguinis lentorem, et viscositatem, dissolvendi vim possideret.

Haec theoria primam duxit originem a quibusdam experimentis a *Baglivio* factis, qui sanguini de corpore extracto cantharides admiscuit;

admiscuit; quarum accessu, sanguis ipse liquefactus est; unde cantharides in systema intromissas eundem effectum gignere existimavit.

Verum hujus sententiae falsitas ex sequentibus, ut opinor, clare patebit.

In *primis*, ab effectibus quos, extravasato et separato sanguine, cantharides producunt, dubia nimis et incerta deducuntur, eosdem procreari effectus, cum in systema corporis intromittantur. Hac ratiocinandi methodo nil levius aut magis incertum. Impossibile dictu est, quot quantasque mutationes subeant priusquam sanguini se immisceant, nec quam ibi formam induant opinari liceat. Praeterea, si concedamus eandem manere formam quam ori insumpta exhibent, nihilominus fieri vix potest, ut tam exigua quantitas sanguini immixta tam mirandos gignat effectus. Incredibile quidem et absurdum est credere, unum aut alterum cantharidum granum, quinquaginta vel sexaginta sanguinis libris admistum, hujus lentorem et viscositatem attenuare posse. Si igitur par-

va quantitas in systema intromissa, et diffusa, sanguinis massam mutare nequeat, nec insignes illos effectus qui observari solent producere; cum, ex alia parte satis constat, exiguam admodum portionem interventione vesicatoriorum absorberi; nam unius grani dimidium, ori sumptum, in vesicae urinariae cervice magnos interdum edit effectus; dum, e contrario, vesicatoria cuti applicata nullos hujusmodi effectus edunt; unde colligendum est, minorem longe quantitatem in systema intromitti, quam si per os infumatur; quae proinde nullam potest in sanguine mutationem inducere. In febris nervosae statu confirmato, cum sanguis solutior justo factus fuerit, in synocho, et etiam febre putrida, ubi constat adesse hunc dissolutionis statum, vesicatoria summae utilitatis saepe reperiuntur, quod nequaquam eveniret, si vi dissolvendi gauderent. Contra, eas deleteria vi maxime pollere rectius judicandum est.

Progrediendum est ad cantharidum naturam et operationes explicandas, quae a vi
stimulante,

stimulante, et in solida agente, proficisci videntur.

Inficiandum non est, cantharides exterius pro vesicatoriis cuti admotas, vel interius in tinctura sumptas, vel quovis alio modo in systema intromissas, manifestis indiciis vim stimulantem et irritantem prodere; id quod exemplo supra illato constat, cum vasa urinaria ita afficiunt, ut *stranguriam* et urinae suppressionem crebro inducant. Attamen, hac re attentius explorata, paucos admodum casus inveniemus, ubi stimulantem earum vires locum habent. Nam in primis observare licet, ubi, vesicatorio applicato, effusio succedat, et cutis elevata fuerit, medicamenti stimulum extemplo cessare: Unde rationi haud absolum est affirmare, vesicatorii stimulum haud permanentem esse, nec per univsum systema tam late diffundi, ut explicandis effectibus hoc unum sufficiat.

Secundo, Quamvis nemo in arte medica mediocriter versatus ignorat, vesicas interdum excitari longe remotas a partibus affectis; idque felici eventu; nonnunquam nihilominus

hilominus constanti experientia edocti facile concedent, eo potentiores et magis conspicuos edi effectus, quo laboranti parti vicinior admoventur.

Haec consideratio sententiae nostrae quamplurimum favet, earum nempe stimulum non ita late nec adeo insignem, per systema diffundi, sed maxime eum pollere partibus iis ubi vesicatorium adhaeret.

Tertio, Si vesicatorii vis et operatio tribuenda esset externo stimulo, aut in systema absorptioni, cordis et arteriarum actio, pulsusque frequentia, pariter augerentur, his cuti applicatis. Sed experientia Cl. *Whyttii*, in Philosophicis Transactionibus memorata, nec non professoris nostri *Culleni*, merito celebrari, contrariam opinionem suadent. Hi monent, in morbis inflammatoriis, ut *pleuritis*, *peripneumonia*, &c. ubi cordis et arteriarum actio fit intensior, vesicatoria pulsus velocitatem non augere, nec alia symptomata inflammatoria gignere; verum, e contra, omnia haec plurimum minuire, et idcirco

ad

ad ejusmodi morborum curationem haud parum conducere.

Quarto, Nec harum vis irritans, in organa urinaria agendo, et stranguriam excitando, magis valet ad hanc stabiliendam sententiam, qua universo systemati stimulus communicari existimatur.

Nam licet, quod verisimile est, concedatur, effectus hos ab ipsis cantharidum particulis in organa agentibus oriri, qua tandem ratione affirmari potest, eas generali stimulante facultate esse praeditas, postquam, in systema intromissae, sanguinis massae se immiscuerint. Nonnulla medicamenta quaedam corporis glandulas et partes peculiari modo afficiunt; cujus rei rationem reddere aequae arduum est, ac causam explicare cur glandulae salivariae salivam, renes urinam, fecernant. Satis inter medicos convenit, quamcunque substantiam extraneam sanguini, quae animallescere immixtam aut affimulari nequit, inde exitum quaerere, per hoc vel illud vas excretorium, ni forsan ejus sit naturae ut volatilis fiat, innato corporis calore,

calore, quo in casu per pulmones aut cutis foramina, insensibili perspiratione, cum alia corporis tenui materia, transibit. Hujusce rei exempla reperimus in cepe, allio, asafœtida, &c. Si vero hae particulae non natura sint volatiles, nec sanguini admisceri queant, vel suo tantum modo adsocientur, tum ad renes ut deferantur necesse est, et cum urina simul secernantur. Hanc naturam esse cantharidum vero proximum videtur, utque a Cl. Whyttio, in suo de nervosis affectionibus docto et eleganti tractatu, observatum est, rationi convenit, vasorum urinariorum nervos cantharidum stimulantem iritationi magis esse obnoxios, quam nervi qui caeteris corporis partibus inserviunt.

Quinto, His adjicienda est altera sententiae nostrae probatio, vesicatoria, nempe, per stimulantem tantummodo vim effectus suos non edere.

Si, cantharidibus applicatis, nulla sequatur vesica, etiamsi pars inflammata sit, nihil insigniter salutare ex eorum usu sperandum est. Si ex dictis evidenter constare videtur,

videtur, imo, Raro stimulantis cantharidum effectus valde esse notabiles.

2do, Quando etiam stimulus sequitur, hic transiens omnino est; et ultra partem affectam vix patet.

3tio, Salutiferos effectus, qui in quibusdam morbis cantharidibus admotis provenire solent, a stimulante vi sola nequaquam proficisci,

Nunc cantharides ut evacuantis consideremus; ex iis, qui de stimuli effectibus supradiximus, nonnulli fortasse existimabunt, cum subsidium et levamen a vesicatoriis datum, ut antea monuimus, haud prius apparet, quam effusio subsequatur; hinc nos opinari, earum vim et actionem, ab hujusmodi effusione et evacuatione, prorsus pendere. Veruntamen me longe ab hac opinione discedere dico; nec dubito quin in sequentibus luculenter demonstrare queam, cantharidum operationem, et effectus, haudquâquam ex omni parte tribuendas esse effusioni et evacuationi, quae ab his producuntur. Nam, quomodo fieri potest, ut tot salutares effectus,

tus, quot ex hoc remedio adhibito oriri plerumque videmus, in universo corporis systemate, a serosi fluidi parvula quantitate effusa et evacuata proficiantur? Praeterea, saepenumero eosdem secundos effectus hoc remedio produci, ubi omnis evacuatio perniciosa recte judicatur. Hujusce rei exempla occurrunt in nervosae et putridae febris progressu, ubi nimia virium prostratio, et summa corporis debilitas, ubique se manifestans, diversae et contrariae naturae remedia postulent; et posita etiam morbida materia in sanguine et fluidis, et vesicatoriis vim inesse qua hanc materiam e sanguinis massa revulsam expellant; non exinde concludendum esset, hujusmodi effectus huic causae tribuendos? Vix enim credendum est, tam exiguum morbidae materiae quantitatem ab his effusam, et rejectam, minuere multum posse quantitatem in toto systemate contentam, et dispersam, quae morbi formam constituit. In variis hujus rei exemplis, vix ullam videre possumus proportionem inter fluidi partem evacuatam, et mutationem hinc in systema introductam. E contra, non desunt exempla,

exempla, cum vesicatoria solummodo rubi-
 faciendi causa applicata et agentia, effectus
 quam maxime secundos et salutiferos in-
 duxerint. Verum tamen, quamvis negan-
 dum videtur, evacuationem a vesicatoriis
 factam satis esse ad horum actionem expli-
 candam, nihilominus haudquaquam nega-
 mus, quin in quibusdam casibus horum ef-
 fectus huic facultati evacuanti tribui pos-
 sint. Effectus qui in rheumatismo, vesica-
 toriis applicatis ossium juncturis, vel lateri
 in hepate, vel dorso in pulmoneis morbis,
 exoriri solent, idem manifeste evincunt. Ex
 his et aliis superius dictis, ut antea inveni-
 mus, inferri licet, actionem et vim vesicato-
 riorum per evacuationem iis partibus potissi-
 mum contineri, quibus applicata adhaerent;
 nec solum evacuationem ex his productam
 salutiferis cantharidum effectibus, per totum
 systema explicandis, sufficere.

Jam denique perpendendum est, an can-
 tharidum vis antispasmodica quidnam cer-
 tius suggerat, et latius patens, quo earum
 operationes et effectus universaliter explicе-
 mus. In ipso autem exordio hic animad-
 verten-

20 DE CANTHARIDUM

vertendum est, quantumvis varios vésicatoriorum effectus ab hac vi antispasmodica deducere interdum difficile sit; tamen, omnibus universim spectatis casibus, et variis exemplis distincte consideratis, longe facilius horum vires et operandi modum hinc deducimus, quam ex alteris duabus facultatibus quas supra tradidimus. Cum in articulo, quo de horum vi stimulante mentionem fecimus, quaedam adducta sint exempla, quibus ut absurdum rejicimus cantharidum actionem ab hac causa unice proficisci. Invenimus inflammatoria systemata saepissime horum opera corrigi et sublevari. Quo hic vero effectus producit ad hunc articulum reservandum judicavi, ad quem in febribus cuncti fere hujus remedii salutiferi effectus recte sunt tribuendi. Nam liquido constat, in toto corporis systemate tensionem ab una ad aliam partem communicari; quod in ipsa cute potissimum apparet. Nam quodlibet corporis membrum, aqua vel calida vel frigida immersum, quantum valet ad *spasum* vel inducendum vel submoventum, experientiae omnino patet; et cum

spasmus

spasmus in unam corporis partem inductus totum systema pervadere possit ; sic etiam ex una parte spasmo submoto, ex universo pariter systemate submoveri possit. His igitur attente consideratis, intellectu haud erit difficile, vesicatorium exiguae cutis portioni admotum, hanc et partes vicinas relaxando, totius systematis tensionem submovere posse, et inde spasmus relaxare vasorum extremitates obtinentem ; quod in febris medela summa diligentia curandum est.

Eodem opinor modo vesicatoria operantur, in quacumque febre inflammatoria, sive topica sive generali. Ad hanc rem confirmandam, nempe, antispasmodicam vesicatorii virtutem, multa adjici possunt. Cl. Whytt memorat, vesicatorii ope, se sanatum fuisse hominem, qui musculorum abdominalium alternis motibus premebatur. Idem docet, in asthma spasmodica, et tussi convulsiva, vesicatoria utile adhiberi. Idem affirmatur ab *Hoffmanno*, de priori morbo differente. Nec non Cullenus dignissimus noster testatur a se fuisse observatum, in convulsionibus quae vario-

variolarum eruptionem vulgo praecedunt, vesicatoria quam plurimum profuisse; quibus et pustularum in variolis eruptio, et in rubeola rubor, promovetur; nec dubitat hos effectus antispasmodicae virtuti esse tribuendos. Quamvis, me iudice, cantharides et efficacius et saepius operentur per vires antispasmodicas, tamen, ut operandi modum generali quadam regula et universalius explicemus, in singulis casibus necesse est, ut ratio habeatur ad variarum facultatem proportionis, et combinationis, nempe stimulantis, evacuantis, et antispasmodicae.

Cum vero multis in casibus, operandi modus tribuendus potissimum videtur peculiari supradictarum facultatum combinationi, concludere liceat, donec accurata quadam ratione posteriores varietates investigare possumus, priores vix ullam explicationem esse sperandam.

Proximum est, ut nonnullos morborum verbis depingam, in quorum auxilium, usum cantharidum externum promptum esse, experientia demonstravit. Hanc autem scribendi

bendi rationem sequar : Primum, de morbo certo meminero ; deinde, notas ejus, quae auxilium cantharidum videantur poscere, referam ; postremo ea, quae nunquam in iis rite adhibendis et applicandis neglectui haberi debeant, subjicienda curabo.

Synocha febrisve Inflammationem habens.

Inter medicos, utrum epispastica in febribus inflammationem habentibus adhibenda necne sint, nondum ex toto consensus. Alii ea, ut in omnibus exemplis, ubi diathesis phlogistica subest, perniciosissima omnino repudiant ; alii, contra, adversus inflammationem efficacissima esse, et igitur, ea substante, semper adhibenda contendunt. Nec multa quidem desunt exempla, quae opinionibus utrorumque videantur plane favere. Huxhamius, hoc febris genus exequens, in usum epispasticorum, saltem sub ejus initium, acerrime invehitur ; et non pauci medicorum notae non infimae eandem in sententiam magis minusve concedunt.

Whyttius

Whyttius epispastica in febribus, ubi nulla obstructio vel inflammatio topica adest, parum prodesse, immo saepe nocere; et ad ea tantummodo, morbo inclinato, motu arteriarum languescente, et signis debilitatis manifestis se ostendentibus, decurri oportere contendit. Hoffmannus epispasticis magis etiamnum, quam scriptores modo positi, ad-versatur; et, si Baglivium consulueris, remedium, aleae periculosa saepe plenum, immo nonnunquam mortiferum, adhibere vix audebis. Namque, experientia propria inductus, sequentia incidere affirmat: ‘Quod
 ‘delirantibus cum febre acuta, lingua arida,
 ‘et indiciis magnae viscerum inflammatio-
 ‘nis, si applicentur vesicatoria, omnia in
 ‘pejus ruunt, et magna ex parte moriuntur
 ‘convulsi *.’

Quinetiam Boerhaavius et Stahlius in iis sunt, qui epispastica hoc in morbo adhiberi vetant.

Contra autem, multi medici celeberrimi ea in febre hujusmodi non aliena esse putant,

* Baglivius de vesicant.

tant, et experientia quotidiana ad ea, si modo caute adhibeantur, confugi posse clare demonstrant. In hanc sententiam, Pringelius, Lindius, Glaffius, De Haenius, &c. ut alios vetustiores, quales sunt Sydenhamius, Friendus, Meadius, silentio praeteream, pedibus iverunt.

Lites tantorum virorum componere, et hi an illi erraverint dijudicare, non nostrum ducimus; via tamen curandi utrorumque propria rite perpensa, quin auxilium non mediocre ab epispasticis, rebus sequentibus substantibus adhibitis, sperandum sit, haudquaquam ambigere possumus.

1. Cum affectus cujuslibet partis topicus, velut pulmonum, capitis, &c. adest.

2. Cum aegrotus, febre provectiore, debilitate, languore, &c. vel delirio aut comate, laborat.

3. Epispastica plerumque vitanda, dum diathesis totius systematis inflammatoria magnopere invalescit; exempla tamen non defunt, in quibus, rebus ita se habentibus,

quam plurimum profuerunt. Namque Lindius, de febribus et contagione agens, ‘ se octo aegrotis, quibus fuerint pulsus arteriarum celeres, calor sitisque magna, capitis dolor, perturbatio, gravedo, oculi concavi parumque vividi, epispastica admovisse; et eosdem, oculis vegetis, pulsu arteriarum haudquaquam concitato, cupiditatem e lectis surgendi mane sequenti tenuisse, memoriae prodidit *.’

Sanguinem tamen prius detrahare, quam ad epispastica in febribus inflammationem habentibus decurramus, semper necessarium esse videtur, quod haud dubie commodum duplex secum adduceret; etenim et, sub initium morborum hujuscemodi, tutiora, et quam efficacissima redderet. Et nonnullos quidem auctorum celebrium supra comprehensorum in hanc curandi viam processisse compertum habemus.

Ita Sydenhamius, in febribus annorum 1773—74, et —75, quae omnes, uti refert, notis

* Lind on fevers and infection.

notis inflammationis gravissimae manifestis stipatae sunt, quantitatem sanguinis idoneam brachio prius detraxit; deinde epispasticum amplum, regimine antiphlogistico simul adhibito, nuchae admovit. Porro, Glassius, ut ad epispastica in febribus hujuscemodi confugiatur, enixe hortatur. Quae super hac re tradit, ea verbis suis referam: ‘In febribus inflammatoriis, post debitam sanguinis missionem, locum habet id remedii; atque, licet motus arteriarum, etiamnum veloces, ab eo intendantur, brevi tantum intervallo id fiet; postea quidem, e liquatis densis humoribus, pulsus sentientur molliores, et febres erunt leniores *.’

Stranguriae in hoc et omnibus aliis morbis, ubi epispastica adhibentur, liquores diluentes liberaliter sumpti, et, si capiti applicentur, tonsura ejus horas aliquot ante caute facta, optime occurrunt.

Typhus,

* Glass comment. p. 235.

• *Typhus, Febrisve lenta Nervosa.*

Epispastica hunc in morbum multum possunt, et multa ex signis ejus periculosis levant. Igitur adhiberi debent, cum vis vitae imminuta est, et animi demissi; cum aegrotus inquietudine, anxietate, spiritu difficili, sensu gravitatis praecordiorum laborat, vel ad coma proclivis est. Rebus ita se habentibus, capiti admota plurimum profunt. Caeterum, ob magnam irritabilitatem, quae saepe, potissimum sub initium, hoc in morbo semet ostendit, justo maturius adhiberi non debent; nec plura, quam sat est, applicabuntur, ne subsultum tendinum, stranguriam, aliaque mala moveant. Percivalius quendam medicum celebrem epispastica omnia signa febribus in nervosis pejora, et pulsus arteriarum parvulos et contractos aliquando facere, notasse refert. Sed hoc alicui errori tempus, quo, locumve, cui applicari debuerint, spectanti tribuit. Moris ejus est, quam proximum notae delirii se ostendunt,

dunt, urina palescit, et aeger suspirare incipit, caput totum epispastico tegendum curare. Epispasticum vero, subjicit, hoc modo quam proxime partem laborantem applicabitur; et, cum caput stimulum cantharidum minus, quam pars corporis quaelibet alia, sentiat, omnes effectus nocivi ab irritatione nimia oriundi vitabuntur. Quantum tempus quo admoventi debeant spectat, nunquam nocte applicentur, ne auctum febris, qui tunc temporis incidit, majorem faciant, et praeterea somnum arceant, deliriumque moveant. Ea, febre remittente, adhibere multo magis conveniet. Cum tandem exulceratio facta et epispastica sublata sunt, cataplasmata emollientia parti exulceratae, quae dolorem et irritationem mota imminuant, super imponere non alienum erit. Quanquam autem epispastica multis, et aliquando meritis, laudibus fuerint ornata; ex pulsu tamen parvulo et contracto, quem saepe moveant, (quod Baglivius olim notavit), utilitatem eorum in febribus nervosis magna ex parte dubiam esse oportere, et bonos malosve eorum

rum

rum effectus indoli hujusce febris propriae, et conditioni systematis nervosi singulari eam concomitanti, pro rata ratione, responsuros esse, patet. Cum dolor modicus et magna irritabilitas, inquit Percivalius, subsunt, quod quidem non raro fit, spasmus augendo et systema turbando nocebunt; si vero signa hisce contraria adfuerint, utcunque languidum et debile corpus fuerit, ad ea apte decurri potest. Si profunt, ictus arteriarum pleniores mollioresque reddunt, vim vitae sustentant, animosque exhilarant,

Synochus, Febrisve putrida.

Cum omnia magnopere stimulantia et irritantia in hac febre vitanda sint, utrum epispastica necne debeant adhibere, nondum medicis satis exploratum. Insuper, non pauci ea respuunt, quod ad sanguinem, qui etiam per se in febribus hujusmodi satis dissolutus est, attenuandum non parum conferre putantur. Huxhamius pervigilium,
deli-

delirium, tendinum subsultum, multaque alia signa mala, ab usu eorum praemature, febribus in putridis oriri testatur. Morbo tamen inclinato, summo cum commodo adhiberi posse fatetur. Potissimum vero necessaria sunt, solidis torpescantibus, animo infracto et demisso, aegroto ad coma proclivi, cerebro affectu topico laborante, &c.

* Riverius, et Etmullerus epispastica in febribus malignis petechiasque habentibus utilissima esse contendunt. Hujus verba sequuntur. ‘ Si ulla est febris in qua vesicatoria conveniunt, est imprimis petechialis †.’

Quolibet morbi tempore, si signa supra posita se ostendunt, tuto et cum commodo adhiberi possunt. Hic vero easdem cautelas, ac in febribus nervosis, necessarias esse meminere.

V A-

* Riverii opera, p. 541.

† Etmuller. op. p. 365.

V A R I O L Æ.

Epispastica multis uniuscujusque hujus morbi speciei temporibus proficiunt; et igitur plane indicentur oportet.

1. Ab accessione morbi ad tempus usque, quo pustulae sese ostendant, in convulsiones, quae eruptionem, quam modum in mirandum vi sua antispasmodica promovent, non raro antecedere soleant, non parum possunt.

2. Quinetiam per stadium huic proximum, suppurationem accelerando, magno-pere profunt; nec non utilissima sunt, cum pustulae post eruptionem non rite maturescunt, cum anxietas, spiritus difficilis, inquietudo, vel delirium accedit.

Sub morbi acmen potissimum necessaria evadunt; quod hoc tempore difficultas spirandi plerumque invadit, quam ante omnia alia remedia epispastica levare consueverunt. Haec pectori ea nocte, postquam hoc signum expectetur, admove-re moris est; sed
cruribus

cruribus applicata magis proficiunt. Insuper, hoc commodum simul secum adferunt, quod ut crura tempore debito intumescant faciunt; quod si non contingit, manibus detumescen-
tibus, pro pessimo signo non absque causa habendum. Quinetiam malum est, si manus post faciem non intumescunt; et, rebus ita se habentibus, epispastica admodum necessaria fiunt, et ad carpos applicari debent. Denique, non parum fructus e profluvio per epispastica in aliquantum temporis continuo perspicitur.

Huxhamius et Meadius epispastica, ut evacuantia, in variolis lymphaticis vel chry-
stallinis; hic usum eorundem in specie variolarum *aquosa* nominata, laudant. In exemplo priore, nempe in specie chrystallina, serum evacuando, unde febris mitior fit, vel forsitan ex toto tollitur; in posteriore, materiam e corpore foras eliminando, eandemve forsitan mutando, quae aliter, ob crassitudinem suam, nec ad suppurationem pervenire, nec e corpore per urinam posset expelli, agunt. Praeterea Meadius, in variola san-

34 DE CANTHARIDUM

guinea, deliria stipata, tuto et commode adhiberi posse tradit. In summa, quodocunque aegrotus habitus corporei infirmi et laxi est, pulsus arteriarum ei debiles et languidi sunt, et febris ad pustulas rite expellendas et suppurandas non sufficit, ad remedium nullum epispasticis potentius decurrere non possumus.

M O R B I L L I.

Epispastica non minus in hoc, quam in morbo priore, eruptionem promovendo, et cursum humorum acrium ad oculos, nares, et fauces fieri prohibendo, prodesse solent. Si morbilli subito recedant vel evanescant, et motus arteriarum languescat, contra haec signa gravia et metuenda, epispastica omnium longe efficacissima sunt. Quinetiam febrem, tussim, et spiritum sputumque difficilia, quae plerumque sub nonum hujusce morbi diem accedunt, in primis levant. His quoque accedit, quod hoc tempore adhibita saepe,

faepe, uti ferunt, diarrhoeam et peripneumoniam, quae hunc morbum crebro subsequantur; ex toto praecavere consueverunt. Nichilominus vero, morbo inveterascente, maxime idonea sunt,

A P O P L E X I A.

Nemo, me iudice, utilitatem epispasticorum hoc in morbo dubiam esse, nedum nullam omnino, affirmabit. Qui torpor universus in systemate apoplexia laborantium nervoso invalescit, is aliquod stimulus validum plane requirit. Hanc ob causam, unde unde apoplexia oriatur, seu a sanguine nimis lento, et in vasculis cerebri stagnante, seu a colluvie serosa ibidem accumulata, et functiones illius organi turbante et impediante, epispastica non absque commodo mirando capiti admota fuerunt. Quae etiam non minus, Meadio teste, in speciebus ejus levioribus, quales sunt carus et apoplexia, prosunt.

P A-

P A R A L Y S I S.

In vitiis paralyticis topicis, epispastica origini et cursui nervorum ad partem laborantem euntium applicata effectus praestantissimos edunt. Quod etiam in paralyfi universa stimulum in totum systema diffundendo praestant. Caeterum, in exemplo priore, efficacia singulari praedita esse videntur; igitur in eis admovendis originem iterve nervorum ad organum quodlibet, partemve laborantem missorum, summa attentione considerare operae pretium est; namque, si artus inferiores afficiuntur, vertebri lumborum infimis, vel offi sacro; si superiores, vertebri colli spinaeque superiori, admoveri debent. Quinetiam, urina male retenta, regioni offis sacri feliciter supra imposita fuerunt. Quod a Galeno recentiores didicerunt.

Votis nostris tamen aliquando non respondebunt, cum partes, quod potissimum

in

in senibus fit, quibus applicentur, gangraena facile occupet.

Hoc modo paucos morborum, in quibus cantharides tutissime et efficacissime possint adhiberi, leviter percurri. Argumentum quidem tam longe lateque patet, ut in disertatiuncula hujcemodi limitibus adeo angustis circumscripta, accurate nequeat illustrari. Igitur hic loci potius sistere, quam longius progredi malo, materiei tam gravi, tamque difficili, non satis lucis offusus.

F I N I S.

OF THE

in relation to the public affairs of the State

and the various departments of the Government

and the various departments of the Government

and the various departments of the Government

and the various departments of the Government

and the various departments of the Government

and the various departments of the Government

and the various departments of the Government

and the various departments of the Government

and the various departments of the Government